

[Jensen-Aale.]

i Svinekortene. I samme Aandedræt tilføjede det ærede Medlem, at det var andre Ting, der skulde til til Forbedring af Kaarene for Landbruget, ikke alene dette, at vi naturligvis skal have bedre Udførselsmuligheder for vore Varer og de størst mulige Priser for dem — det kan alle være enige med det ærede Medlem om —, men ogsaa Nedsættelse i Priserne for de Ting, som Landbruget bruger, f. Eks. de dyre Maskiner; det var fortrinsvis det store Landbrug, der skulde have Maskiner. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han tager fejl, for det skal nok vise sig, at det mindre Landbrug skal have forholdsvis lige saa mange og lige saa dyre Maskiner som det større. Men bagved ligger dette, som man ikke just sagde, men som vi har hørt saa tit — man forstaar godt, at naar det bliver udeladt nu, er det, fordi man ikke ønsker det saa stærkt frem i Øjeblikket. Man ønsker den store Udførsel — det kan vi alle sammen ønske —, men man ønsker ogsaa færdige Varer ind i Landet, og det er nu alligevel et stift Stykke, at man under de valutamæssige og kronemæssige Forhold, vi har faaet indført til Gavn for Landbruget i Almindelighed og ikke mindst for det større Landbrug, dette, at den øvrige Del af Befolkningen mere eller mindre maa betale i den Anledning, kan forlange, at Staten skulde lade færdige Varer indføre fra Udlandet i større Udstrækning end absolut nødvendigt. Det er for meget forlangt! Naar man ikke engang vil være med til at levere en Gris til de Konsumenter, som ikke har Raad til at have Flæsk paa Bordet, til Produktionspris eller noget over Produktionsprisen, er man langt ude i sine Fordringer.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti udtalte, at med den Grænse, man har trukket i Forslaget, er det tvivlsomt, om man ikke vil udelukke de dygtigste Landmænd. Deri ligger den Sigtelse og den Beskyldning, at de, der har smaa Landbrug eller mindre Landbrug, skulde være mindre dygtige end de, der har de større Landbrug. Jeg tror ikke, man skal trække Skellet paa den Maade. Det er vist ikke nemt at afgøre, hvem der er dygtigst, men jeg vil i hvert Fald ikke give de store Landbrug i al Almindelighed Skyld for at være bedre drevet end de smaa og rigtignok heller ikke fremføre den Tanke, at de store Landbrugere skulde være dygtigere end de mindre. Derimod er det selvsagt forbundet med større Risiko at anbringe Pengene langt ud i en stor Ejendom end at gøre det tilsvarende i en mindre Ejendom, fordi der er langt flere Købere til

de mindre Ejendomme, end der er til de helt store. Det kan man se af Statistikken, og det ved vi, der følger nogenlunde med i det praktiske Liv. Det er naturligvis en af Grundene til, at man bør trække den Grænse, som er trukket her.

Den ærede konservative Ordfører sagde dernæst, at det næsten kunde se ud, som om det større Landbrug ingen Ret havde til at eksistere uden at have den nødvendige Kapital. Dertil vil jeg sige, at den Tanke er ikke fremført, saa vidt jeg ved — jeg har i hvert Fald ikke hørt den; men det var slet ikke saa urimeligt, om man krævede af dem, der vil have de store Landbrug, at de havde den nødvendige Kapital, saa at de kunde drive dem uden Støtte fra Samfundet. Det er ikke absolut nødvendigt for at eksistere og eksistere paa en god Maade, at man har et stort Landbrug; det behøves ikke. Et middelstort eller mindre Landbrug kan i hvert Fald skabe bedre og lykkeligere Forhold for sin Indehaver end det at have et stort Landbrug, som man ikke har Magten over. Og det er dog saadan, at de smaa Landbrug bedre holder Priserne end de store, bl. a. og væsentligt af den Grund, at der blandt de store Landbrugere er en Del, som har gabet saa højt, at Køberne er gaaet af Led. De kan ikke klare Tingene og maa derfor afstaa det store Landbrug, og hvis der er noget til Rest, søger de at faa et mindre. Paa den anden Side kommer der som Købere Folk, der ved Flid og Sparsommelighed har sammensparet et lille Beløb og i Kraft deraf ønsker sig en Eksistens, hvor de har Arbejdsmuligheder, Levemuligheder, Muligheder for at leve et sundt og godt Familieliv sammen med deres Børn. Derfor synes jeg, selv om jeg ikke just tænkte paa det i Øjeblikket, at det ærede Medlem her har udkastet en Tanke til Overvejelse i det danske Folk og i Rigsdagen, den Tanke, om der virkelig er Grund til at hjælpe det rigtig store Landbrug, om man ikke skulde kræve af de store Landbrugere, at de havde saa megen Kapital, at de kunde klare sig uden Statens Støtte. Det er altsaa ikke mig, der har fremdraget det Spørgsmaal, men den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti. Jeg takker ham, fordi han har inddraget det i Debatten. Det kan blive overvejet og bliver antagelig overvejet, og forhaabentlig finder vi Støtte hos det ærede Medlem.

Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Byrderne skal bæres af Erhvervene. Derfor maa de Midler, der udkræves for at hjælpe dem, som trænger til Hjælp i den